

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 29C/377/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114229150
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Vlčková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114229150.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prešove sudkyňou JUDr. Dianou Vlčkovou v právnej veci navrhovateľky: C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. Č. XX, XXX XX G. p r o t i odporcovi: G. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. X, XXX XX G., o určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky takto

rozhodol:

návrh z a m i e t a ,

náhradu trov konania účastníkom n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka návrhom doručeným súdu dňa 03.11.2014 žiadala zaviazať odporcu prispievať na jej výživu sumou vo výške 80 Eur mesačne odo dňa podania návrhu vo veci samej opakovane do budúcnosti. Svoj návrh odôvodnila tým, že je nezamestnaná a je iba poberateľkou invalidného dôchodku a preto vzhľadom na svoj nepriaznivý majetkový, finančný a sociálny status, nie je schopná uhrádzať ani svoje nevyhnutné životné náklady.

Odporca s návrhom nesúhlasil.

Súd dokazovaním vykonaným výsluchom účastníkov konania, oboznámením obsahu spisu 16 C 275/2013, dokladmi o príjme, ako aj ďalším spisovým materiálom zistil tento skutkový stav:

Manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu v Prešove zo dňa 26.6.2014 pod sp.zn. 16 C 275/2013 s dátumom právoplatnosti 12.8.2014.

V uznesení Okresného súdu v Prešove zo dňa 8.10.2014 pod sp.zn. 11 C 283/2013 účastníci konania uzatvorili súdny zmier v predmete manželského výživného, ktorým sa odporca zaviazal v prospech navrhovateľky platiť manželské výživné vo výške 50 Eur mesačne od 1.11.2013 do 12.8.2014 s tým, že dlžné výživné vo výške 469,35 Eur navrhovateľke uhradí mesačnými splátkami po 50 Eur počnúc mesiacom októbrom r.2014.

Navrhovateľka je nezamestnaná a je poberateľkou invalidného dôchodku za rok 2014 vo výške 97,10 Eur a za rok 2015 vo výške 99,80 Eur.

Zároveň je poberateľkou dávok v hmotnej núdzi za obdobie január, február, máj až september r.2014 vo výške 44,60 Eur a za marec a apríl r.2014 vo výške 79,30 Eur, január až marec r.2015 vo výške 27,30 Eur a od apríla r.2015 vo výške 77,30 Eur.

Návrh na určenie príspevku na rozvedenú manželku podala z dôvodu zhoršenia jej zdravotného stavu, kedy jej v r.2013 zistili rakovinu gynekologického charakteru a následne sa pridali ďalšie zdravotné problémy s chrbticou vyžadujúce si operatívny zákrok. Z dosahovaného príjmu si uhrádza všetky svoje životné náklady, pričom len výdavky na lieky predstavujú sumu 50 Eur mesačne a cestovné v súvislosti s lekáarskymi vyšetreniami vo výške 10 až 20 Eur mesačne. V čase podania návrhu bývala v podnájme s odporcom, plnoletou dcérou a jej synom v rodinnom dome, kde náklady za bývanie počas letných mesiacov predstavovali 200-250 Eur mesačne, avšak v zimných mesiacoch až 400 Eur mesačne. Niekedy v priebehu mesiacov február až marec 2015 odporca opustil spoločnú domácnosť a v súčasnej dobe žije navrhovateľka v spoločnej domácnosti so synom, jeho manželkou a s ich maloletým dieťaťom.

Odporca uviedol, že od januára r.2015 nebýva s navrhovateľkou v spoločnej domácnosti a v podstate má status bezdomovca, pričom je odkázaný na pomoc rodinných príslušníkov.

V čase podania návrhu navrhovateľky bol zamestnaný na dobu určitú v spoločnosti S. D., D.O..M.. od 29.7.2014 do 26.1.2015 s čistým mesačným príjmom 320,88 Eur. Pracovný pomer s ním bol ukončený dňa 26.1.2015 z dôvodu skončenia dočasného pridelenia u užívateľského zamestnávateľa, teda uplynutím dojednanej doby. Od toho času je nezamestnaný, bez akéhokoľvek príjmu.

V čase trvania pracovného pomeru, jeho mesačné náklady pozostávali z nájomného vo výške 100 Eur, suma 50 Eur úhrada splátky manželského výživného, suma 100 Eur exekúcia a 75 Eur splátka úveru s tým, že zvyšok životných nákladov si uhrádzal z príjmu 25 Eur.

Podľa § 72 ods. 1 Zákona o rodine rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Podľa § 72 ods. 2 Zákona o rodine ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

Podľa § 72 ods. 3 Zákona o rodine príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie po dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom vyžadujúci sústavnú opateru.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že nárok navrhovateľky nie je dôvodný.

V súlade s ust. § 72 Zákona o rodine základným predpokladom priznania príspevku na rozvedeného manžela je neschopnosť jedného z bývalých manželov sám sa živiť.

Podľa názoru súdu nárok na uvedený príspevok vzniká iba za predpokladu, že jeden z bývalých manželov je z objektívnych dôvodov nezamestnaný, odkázaný na sociálnu pomoc štátu poskytovaním dávok v hmotnej núdzi, alebo je zo zdravotných dôvodov poberateľom invalidného, resp. čiastočne invalidného dôchodku s čím je spojená jeho neschopnosť, resp. výrazne znížená schopnosť zaradenia sa do pracovného pomeru.

Ďalšou možnosťou priznania príspevku je sociálna odkázanosť bývalého manžela - manželky s poukazom na zabezpečovanie celodennej starostlivosti o zdravotne postihnuté dieťa, s čím je opätovne spojená jeho objektívna nemožnosť zapojenia sa do pracovného prostredia.

Právna konštrukcia inštitútu príspevku na rozvedeného manžela je podstatne rozdielna od inštitútu manželského výživného podľa § 71 Zákona o rodine.

Uvedené zákonné ustanovenie zabezpečuje obom manželom zásadne rovnakú životnú úroveň, a to aj v prípade, že sú obaja zamestnaní.

Výrazne rozdielne zárobkové pomery manželov, ktorí napr. nevedú spoločnú domácnosť určité obdobie trvania ich manželstva, môže byť predpokladom priznania manželského výživného tomu z manželov, ktorému z dôvodu nižšieho zárobku sa podstatne zníži životná úroveň v porovnaní s obdobím v čase, keď s partnerom spoločnú domácnosť ešte viedli.

Napriek tomu, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že navrhovateľka je nezamestnaná z objektívnych dôvodov s odkázanosťou na poberanie invalidného dôchodku a dávok v hmotnej núdzi a má sťažené podmienky zaradenia sa do riadneho pracovného pomeru pre svoj dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav, mal súd za to, že príjmové pomery odporcu neodôvodňujú priznanie akéhokoľvek príspevku na rozvedenú manželku v prospech navrhovateľky.

Bolo nesporne preukázané, že v čase kedy odporca žil po rozvode manželstva s navrhovateľkou v spoločnej domácnosti, riadne prispieval na náklady za bývanie, avšak jeho príjem z pracovného pomeru po započítaní všetkých nevyhnutných výdavkov mu neumožňoval prispievať ďalšou sumou na výživu bývalej manželky. Nakoľko je od 27.1.2015 preukázateľne nezamestnaný bez akéhokoľvek príjmu, mal súd za to, že jeho súčasné majetkové pomery mu neumožňujú prispievať na výživu rozvedenej manželky a preto návrh navrhovateľky ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods.1 O.s.p. tak, že súd náhradu trov konania účastníkom nepriznal. Navrhovateľka bola v konaní neúspešná a úspešnému odporcovi trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.